

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.698/2015/7.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Ormay Gábor ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság, mint a Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Adó Főigazgatóság jogutódja

Az alperes képviselője: Dr. Harhai-Gaál Andrea jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.224/2014/29. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.224/2014/29. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.148.500 (egymillió-száznegyvennyolcezer-öttszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2011. évben pályázatot nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Piaci Támogatások és Külkereskedelmi Intézkedések Igazgatóságához borászati gépek, technológiai berendezések támogatására. A pályázat alapján a felperes 2012 januárjában 18.376.000 forint utófinanszírozás keretében folyósított támogatást nyert el. A felperes a 2011. évben 5 db számlát fogadott be a Z. Kft.-től (a továbbiakban: Z.Kft.) 6 db-ot pedig a B. Kft.-től (a továbbiakban: B.Kft.) hordó- és koracéltartályok megvásárlásáról. A Z.Kft. ügyvezetője és tulajdonosa a vizsgálat időszakban a B.Kft-nek is tulajdonosa volt. A számlák áfatartalmát a felperes levonásba helyezte.
- [2] Az elsőfokú adóhatóság a 2011. július 1. - december 31. közötti időszakra áfa adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le a felperesnél. Az eljárás során nyilatkoztatták a felperes vizsgált időszaki ügyvezetőjét A. I-nét, a társaság alkalmazottját majd későbbi ügyvezetőjét G. G-t, a társaság tagját G. J-t. Kapcsolódó vizsgálat lefolytatására került sor a Z. Kft-nél vizsgálva az értékesített termékek beszerzési útját. Ennek során a V. Kft-nél is kapcsolódó lefolytatására került sor és nyilatkoztatták a T. Kft. képviselőjét. A B. Kft.-nél is kapcsolódó vizsgálatot folytattak le, szintén vizsgálták a beszerzés folyamatát, a részére beszállító K Kft. tevékenységét.
- [3] Az elsőfokú adóhatóság a feltárt adatok alapján azt állapította meg, hogy az érintett számlák szerinti gazdasági események nem jöttek létre, a termékek beszerzéséhez kapcsolódó számlázási láncolat kialakítását a pályázati önrész összegének megteremtése motiválta. Ezért a felperes terhére 11.485.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönböt állapított meg, amely után adóbírságot szabott ki, késedelmi pótlékot számított fel, továbbá a bevallási kötelezettség elmulasztása miatt 100.000 Ft mulasztási bírság kiszabásáról is rendelkezett.
- [4] Az alperes a 3799338149 számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során nyilatkoztatta G. G-t, tanúként hallgatta meg G. J-t, M. Sz-t (felperes alkalmazottját) és Sz. G-t (a pályázat készítőjét). B. Zs. tanúkénti idézése nem vezetett eredményre, „levelét” pedig nem lehetett tanúvallomásként figyelembe venni.
- [6] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.
- [7] Megállapította, hogy a felperes a számlakibocsátókkal kapcsolatos

esetleges szabálytalanságokat nem vitatta, áfa levonási jogának gyakorolhatósága szempontjából a gazdasági esemény megvalósulására hivatkozott, illetőleg arra, hogy a kialakult helyzet neki nem róható fel. Ennek folytán a számlakibocsátókkal kapcsolatos szabálytalanságokra vonatkozó alperesi megállapítást az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) 163. § (2) bekezdés alapján valónak fogadta el.

- [8] A rendelkezésre álló adatok ütköztetését követően azt a következtetést vonta le, hogy ugyan a gazdasági események megvalósultak, de a felperes nem tudta eredménnyel bizonyítani a per során azt, hogy arra a számla szerinti felek között került volna sor. A szállítólevelek minden esetben a számlakibocsátót jelölték meg szállítóként annak ellenére, hogy a B. Kft. esetében B. Zs. úgy nyilatkozott az ellenőrzés során, hogy a szállításban nem vett részt. A tartályok beszerzésével, leszállításával kapcsolatban a felperes alkalmazottai, képviselői nem tudtak nyilatkozni, mert előadásuk szerint arra éjszaka került sor. A felperes a pályázati feltételek alátámasztására minden bizonylatot, dokumentumot csatolt, ugyanakkor B. Zs. maga is elismerte, hogy beszerzései során a termékeket nem ellenőrizte, megfelelőségi, minőségi bizonyítványt sem kapott.
- [9] Az sem nyert bizonyítást, hogy a számlákhoz szükséges fedezetet a felperes tagi kölcsön útján biztosítani tudta volna: a becsatolt bankszámla kivonatok ugyanis csak részben egyeznek a tagi kölcsön befizetésekkel, hiányosak. A gépkocsi vételárára vonatkozóan kapott kölcsönrel kapcsolatban, hol terhelés nem történt, csak jóváírás a bankszámlán, illetőleg az euró átváltásos befizetések esetén sem került becsatolásra semmilyen bankszámlakivonat.
- [10] A szállítással, minőségi bizonyítvánnyal kapcsolatos ellentmondások egyértelműen igazolják, hogy a számlakibocsátók csak formálisan tettek eleget szerződésből eredő kötelezettségüknek. A támogatás utófinanszírozással valósult meg, a vételárát meg kellett „előlegezni”, a fedezet rendelkezésre állása azonban csak részben nyert bizonyítást. Helytálló volt ezért az az alperesi következtetés, hogy a vételár megfizetésének bizonyíthatatlansága, és a számlakibocsátó szabálytalanságai, tudatosságra utalnak különös tekintettel arra, hogy a felperes maga nyilatkozott úgy a közigazgatási eljárás során, hogy biztosak voltak a támogatásban és B. Zs.-al már régi ismeretség állt fenn.
- [11] A felperes bizonyítási indítványt terjesztett elő az NVM megkeresésére arról, hogy B. Zs. cégei más társaságok részére értékesítettek hordókat. Utalt arra, hogy a NAV Borsod-Abaúj-Zemplén megyei és Hajdú-Bihar megyei Igazgatósága is vizsgálta a társaságokat, ahol nem tettek megállapítást. Indítványozta az E-i Járási Földhivatal megkeresését annak tisztázása érdekében, hogy

vásárolt-e B. Zs. E-ben pincét. Indítványozta a B. H. Kft. megkeresését a részére kiállított biotermelésre vonatkozó tanúsítvány kiállításának körülményeire, továbbá az O. N. Zrt-t arra, hogy vásároltak-e B. Zs-tól hordókat.

- [12] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványoknak nem adott helyt tekintettel arra, hogy azok egy része nem tartozik az ügy érdeméhez, a hivatkozott adóhatósági ellenőrzések pedig egyrészt a felperes előadásával szemben megállapítással zárultak, másrészt az ellenőrzési anyagokat alperes becsatolta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek megfelelő ítélet meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a bíróság helytelenül értelmezte a peres eljárásban alkalmazott jogszabályokat, téves következtetésre jutott. Kiemelten hivatkozott a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 15. § (3) bekezdés, adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 97. § (4) bekezdés, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 119. § (1) bekezdés, 120. § a) pontjaira.
- [14] A beszerzésekre volt fedezet, a felperes a vételárat megfizette és rá áthárították az előzetesen megállapított adót. Nem vizsgálta a bíróság, hogy a finanszírozás miatt nem volt biztosított, amikor a bizonylatok teljes körűen alátámasztották azt, hogy mikor, milyen összeg és milyen céllal került a felperesnél bevételezésre. Figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság, hogyha a támogatáshoz szükséges valamennyi dokumentumot beszerezte a felperes, akkor miért kérdőjelezi meg az érintett gazdasági esemény valódiságát. Téves és nem indokolt az a következtetés, hogy adóminimalizálás történt, amelyben a felperes is részt vett.
- [15] Az alperes a tényállást nem tisztázta, mert akkor nem tett volna olyan megállapítást, hogy a kérdéses pályázathoz önerőre volt szükség és annak megteremtése vezette a felperest. Az elsőfokú bíróság sajátosan mellőzte a felperes bizonyítási indítványait különösen az O. N. Zrt. vonatkozásában. M. Sz. tanúvallomásából is egyértelmű, hogy B. Zs. szállította a helyszínre a tartályokat. Téves, hogy nevezett „levele” nem vehető figyelembe tanúvallomásként, azzal az elsőfokú bíróság úgy akart bizonyítást lefolytatni, hogy annak jogát elvonta a lakóhely szerint illetékes bíróságtól, mint megkeresendő bíróságtól. Értékelés nélkül hagyta, hogy a B. Zs. által a szállítás kapcsán megjelölt Honda típusú gépjármű kinek a tulajdonában volt.

[16] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, mert az jogszerű és megalapozott volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[18] A Kúria a Pp. 272.§ (2) és 275.§ (2) bekezdéseinek megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül. Tekintettel kell lennie továbbá arra is, hogy a felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp. 275. § (1) bekezdés).

[19] A felperes felülvizsgálati kérelme - a megkeresett bíróságra és a bizonyítás mellőzésére vonatkozó indokot meghaladóan - általános, a kereseti indokok megismétlését tartalmazza, tartalmában a jogerős ítéletben foglaltak felülmérlegelésére irányul.

[20] A jogerős ítélet tényállása azonban megfelel az iratoknak, és a tényekből az elsőfokú bíróság a logika szabályainak megfelelő, okszerű következtetéseket vont el. A Kúria nem állapíthat meg jogszabálysértést azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

[21] A bizonyítási eljárás lefolytatása során a bíróság a Pp. 201-205.§-ainak szabályai szerint jár el. A Pp. 201.§ (1) bekezdésének megfelelően a bizonyítási eljárást a perbíróság rendszerint tárgyaláson folytatja le, ha azonban ez jelentős nehézséggel vagy aránytalanul nagy költségtöbblettel járna, a bíróság azt a járásbíróságot keresi meg, amelynek területén a kihallgatandó személyek laknak, illetőleg amelynek területén a bizonyítás a legcélszerűbben eszközölhető.

[22] B. Zs. esetében nem merült fel a Pp. 201.§ (1) bekezdés alapján értékelendő körülmény, ilyenre sem a tanú, sem a felperes nem hivatkozott, így az elsőfokú bíróságnak nem kellett megkeresett bíróságot igénybe venni, az ezzel kapcsolatos szabályokat nem sérthette meg.

[23] A bizonyítékok Pp. 206.§ (1) bekezdése szerinti értékelése során az

elsőfokú bíróság megjelölt minden bizonyítékot, és bizonyítási indítványt, részletesen kifejtette melyiket, miért, milyen súllyal veszi figyelembe, vagy éppen miért mellőzi. Így számot adott mind arról, hogy miért mellőzi B. Zs. írásbeli nyilatkozatát (levelét), mind arról, hogy a fedezetként hivatkozott tagi kölcsönök megfizetése miként alakult, mind arról, hogy a pályázathoz csatolt okiratok, közöttük a minőségi bizonyítvány miért nem vehető figyelembe. A Honda gépkocsi tulajdonjogának relevanciája az egyéb bizonyítékok mellett nem volt kimutatható.

- [24] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítéletének meghozatala során mindenben a Pp. 221.§-ának (1) bekezdése szerint járt el. Az ítélet indokolási részében nemcsak megjelölte, hanem részletesen ismertette is az általa alkalmazott jogszabályokat, jogi indokolása során ütköztette a tényállási elemeket, a bizonyítékokat. Jogértelmezése logikus, okfejtése közérthető volt.
- [25] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat az elsőfokú bíróság nem sértette meg, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [26] A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.
- [27] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a felperes viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.
- [28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes indítványára tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2016. április 7.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk.
előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró**